

Презентація на тему:
«Абсолютна монархія у
Франції»

Виконала
студентка 311-ін групи
Лешко Катерина

- **Абсолютна монархія** (від лат. *Absolutus* - безумовний) - різновид монархічної форми правління, близької до диктатури, при якій вся повнота державної, а іноді і духовної влади знаходиться в руках монарха.

Абсолютизм характерний перш за все тим, що вся повнота законодавчої, виконавчої, судової, військової влади концентрувалася в руках наслідного глави держави – **короля**.

Йому був підпорядкований весь централізований державний механізм: армія, поліція, адміністративний апарат, суд. Всі французи, включаючи і дворян, були підданими короля, зобов'язані беззаперечно покорятися.

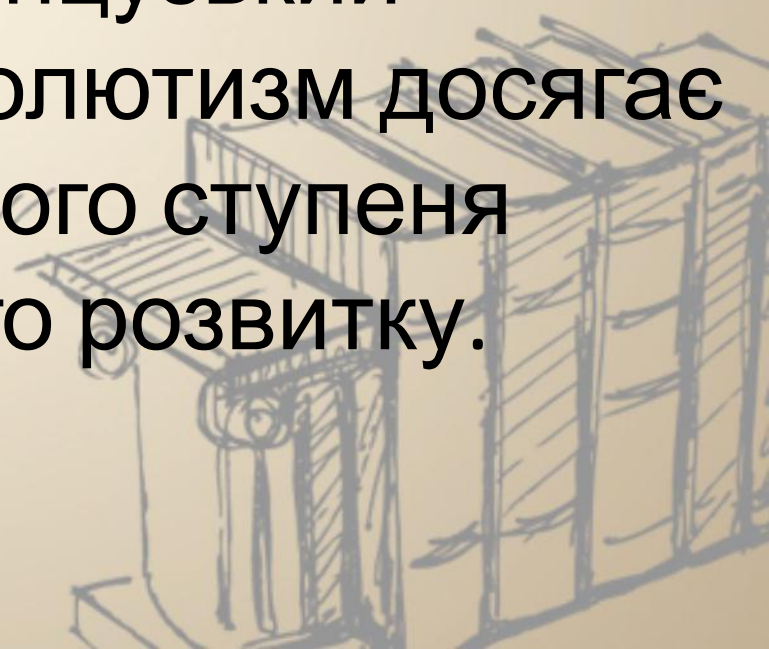
При цьому абсолютна монархія послідовно захищала класові інтереси дворянства

Значущу роль в становленні існуючого ладу у Франції зіграв перший міністр Людовика XIII - Рішельє. У період з 1624- 1642 рр. він, роблячи величезний вплив на короля, практично правив країною. При цьому його політика захищала інтереси дворянства, в чому Рішельє бачив

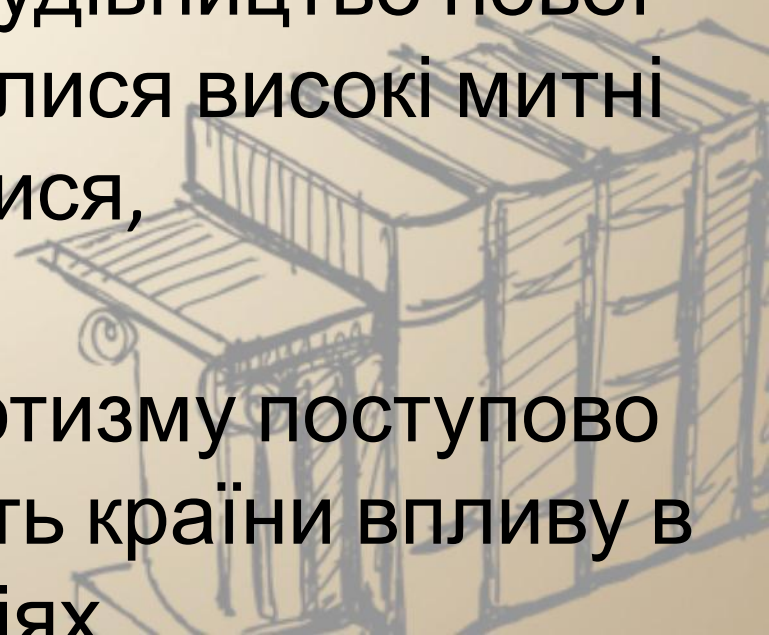

При Людовику XIV
(друга половина XVII
- початок XVIII
століття)
французький
абсолютизм досягає
вищого ступеня
свого розвитку.

З XVI століття по першу половину XVII століття абсолютна монархія безумовно грала прогресивну роль в розвитку Французької держави, оскільки стримувала розкол країни, сприяла зростанню капіталістичної промисловості і торгівлі. У цей період заохочувалося будівництво нової мануфактури, встановлювалися високі митні збори на товари, що ввозилися, ґрунтувалися колонії.

Але формування абсолютизму поступово позбавляло феодальну знать країни впливу в коропівській раді і в провінціях

Концентрація всієї державної влади в руках короля привела до припинення діяльності загальнофранцузьких зборів станів - Генеральних штатів (утвореного в 1302 році, де кожен стан: - духовництво, дворянство і «третє сословіє» були представлені окремою палатою і ухвала виносилася простою більшістю голосів). У цей період також обмежуються права парламентів. Парламентам заборонялося брати у ведення справи, що стосуються держави, адміністрації і уряду. Світська влада, в особі короля, підпорядковує своєму контролю і церква, і саме у нього через деякий час з'являється виняткове право призначати кандидатів на вищі пости у французькій церкві.

Зміцнення влади короля супроводжувалося посиленням впливу бюрократичного апарату. Державному апарату французького абсолютизму були властиві особливості, до яких можна віднести продаж державних посад, і приносить чималий дохід уряду. Державні чиновники, що купили посаду відчували себе незалежно по відношенню до монархії, яку не могла звільнити їх з державної служби. Відгук бюрократичного апарату був можливий лише за

В країні одночасно функціонували державні органи, які умовно ділилися на дві категорії:

- установи, успадковані від посад, що продаються, контрольованих знаттю. У їх веденні знаходилася другорядна сфера державного управління.
- органи, створені абсолютизмом, де чиновники призначалися урядом, і саме вони складали основу управління.

Король

Велика рада

Рада скарбниці
(фінансові справи)

Рада депеш
(відповідала на листи з провінцій та із-за кордону)

Рада сторін
(судові справи)

Генеральний контролер скарбниці
(фінансів та господарських справ)

Державні секретарі

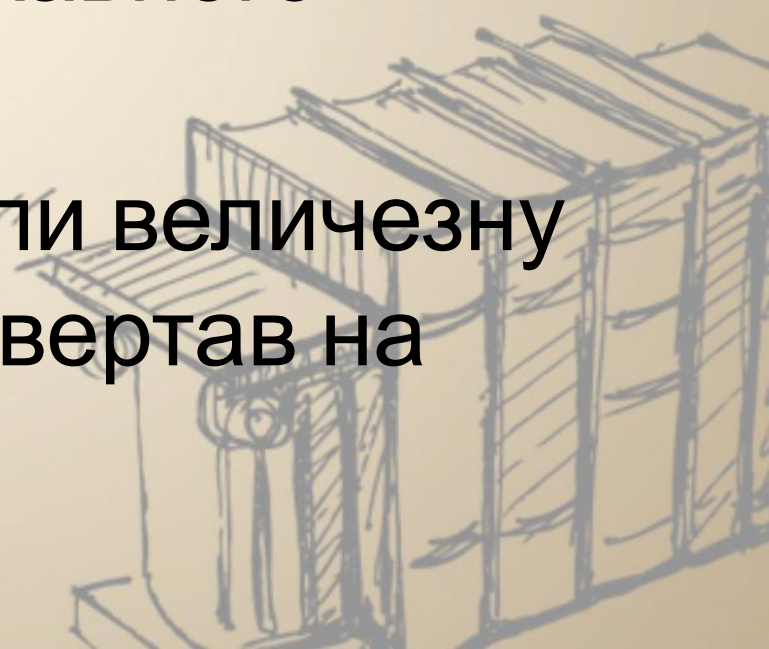
- війни
- закордонних справ
- флоту
- королівського двору

Канцлер
(судові справи)

Інтенданти (адміністративні, судово-поліцейські, соціально-економічні та фінансові функції)

Бюрократичний механізм абсолютизму був громіздкий, складний, корумпований і дорогий. Поєднання різних установ, створених в різні періоди, представляло центральні органи державного управління Франції.

Службовці отримували величезну платню. Так король привертав на свою сторону знать.

- Важливе місце, як і в структурі будь-якої держави, зайняла поліція, яка була наділена королівською владою широкими повноваженнями. При цьому необхідно відзначити, що свавілля і корупція були нормою поведінки чиновників поліцейського відомства.
- Значна увага приділяється цензурі книг і рукописів. Процвітає перлюстрація приватної кореспонденції.

- Основною опорою для всього державного пристрою були фінанси, які в основній своїй масі формувалися з податків. Для збільшення грошових коштів в казні король був наділений правом самотійно вводити нові податки і різні збори. Регулярно збільшувалися непрямі податки на основні продукти і інші товари споживання. Слід зазначити податки на сіль, тютюн, папір і ін.
- Встановлена у Франції відкупна система податків робила положення податних станів особливо важким. Суть системи полягала в тому, що уряд передало право збору податків приватним особам - відкупникам, які ще до початку зборів виплачували йому всю суму податків. Потім відкупники збирали з населення податки в свою користь із значним перевищенням. Відкупниками, як правило, були багаті буржуа. У разі потреби допомозі для зборів податків посилалися війська. При цьому були розстріли, биття, облави і так далі.

- В період абсолютної монархії у Франції встановилося декілька судових систем. Був суд королівський, сеньоріальний, міський, церковний, військові, морські, митні суди. При цьому чіткого розмежування компетенції встановлено не було. Це породжувало дублювання і тяганину.

- В кінці XVIII століття існування абсолютної монархії у Франції було остаточно припинено.

